

Boldogasszony Iskolanővérek

BIZALOM és BÁTORSÁG

A Boldogasszony Iskolanővérek lapja

2018. Téli szám

*Nagykarácsony éjszakáján,
Jézus születése napján.
Ma örrendjünk, ma rigadjunk,
ma született kis Jézusunk.*

A tartalomból:

- Jubileumi évi köszöntő
- A fiúnevelés tanulságai
- Nővérportré -
Krisztina nővérrel
- Karácsonyra hangoló
- Receptek
- Novíciáink, jelöltjeink
- Útkereső
- Diákszövetség
- Társult tagjaink
- Tanítvány-kép –
Nagy Szilvia

Jubileumi tanévünk – 2018/2019

A Boldogasszony Iskolanővérek (korábbi nevükön Miasszonyunkról nevezett Szegény Iskolanővérek) kettős évfordulót ünnepelnek 2018-ban: Gerhardinger Boldog Terézia 185 éve, 1833-ban alapította a kongregációt Bajorországban, majd pedig 160 éve, 1858-ban nyitotta meg az első magyarországi iskolát Temesváron. Ekkor jött létre a **Magyar Tartomány**.

160 éve
MEGOSZTJUK
REMÉNYÜNKET
a szeretettel
Boldogasszony Iskolanővérek

Tudtad-e?

Míg a pártállam idején csak két iskolánk működhetett, a rendszerváltás után ismét megnyithatták kapuit régi intézményeink is. Sőt misszióink által újabb létesítményeinkben is szolgálnak nővéreink.

BUDAPEST

Patrona Hungariae
Katolikus Iskolaközpont

patrona.hu

Patrona Egyetemi Szakkollégium

patronaszakkollegium.webnode.hu

34
nővér

MÁTRALJA MISSZIÓ

Markaz, Halmajugra, Véc

Foto: Szilágyi Lenke

1
nővér

1
társult
tag

SZOVÁTA

Marianum – SSND énekes
misszió –
Marosszéki Kodály Zoltán
Gyermekkar

[f /SzovataiMarianumSSND](https://www.facebook.com/SzovataiMarianumSSND)

SZEGED

Karolina Óvoda, Általános Iskola,
Gimnázium, Alapfokú Művészeti Is-
kola és Kollégium

karolinaiskola.hu

Karolina Katolikus Egyetemi Szak-
kollégium

karolinaszakkoli.weebly.com

6
nővér

2
jelölt

MAKÓ

SZIGNUM - Szent István Egyházi
Általános Iskola

szignum.hu

Boldogasszony Forrása lelkeségi
központ

boldogasszony.hu
plébániai szolgálat

4
nővér

DEBRECEN

Svetits Katolikus Óvoda, Általános
Iskola, Gimnázium és Kollégium

svetits.hu

Boldog Terézia Katolikus Egyetemi
Feminine Studies Szakkollégium

boldogterezia.hu

7
nővér

2
nővér

1
nővér

NAGYBECSKEREK - MUZSLYA

Szathmáry Karolina Kollégium

kollegiumbecskerek.hu

NAGYKIKINDA

plébániai szolgálat

2
nővér

RÓMA - GENERALÁTUS

gerhardinger.org

2
novícia

Boldogasszony Iskolanővérek

Kedves barátaink, egykori és jelenlegi munkatársaink, volt és jelenlegi tanítványok, társult tagok, családtagok!

Mi, Boldogasszony Iskolanővérek elhatároztuk, hogy jubileumi tanévünk alkalmából lépéseket teszünk annak érdekében, hogy akik valamilyen módon hozzánk tartoznak, közelebből is megismerhessék közösségünket és a hozzánk tartozó szolgáltatokat. Nem olvasótábort szeretnénk toborozni egy újonnan megjelenő újsághoz, hanem a kapcsolataink megerősítésére vágyunk. Iskolanővéri életünk során sok emberrel, közösséggel kerültünk, kerülünk kapcsolatba, és ez a kör látható és láthatatlan módon körülvesz bennünket. Az a vágyunk, hogy egyre megfoghatóbb legyen az egymáshoz tartozásunk, és kölcsönösen gazdagítsuk egymást. Fogadják, fogadjátok szeretettel ezt a kezdeményezésünket!

Lapunknak ugyanaz a címe, mint annak a könyvecskének, ami az év minden napjára idéz alapítónktól, *Gerhardinger Boldog Terézia* anyától egy mondást. Annak idején, amikor ez a kiadvány készült, összegyűjtötték Terézia anya legfontosabb tulajdonságait. Közülük a bizalom és a bátorság bizonyultak a legjellegzetesebbnek. Azóta ez a két szó olyasmit jelent nekünk, mint a bencéseknek az *Ora et labora!*, a piaristáknak a *Pietas et litterae* vagy a ferencesek számára a *Pax et bonum* jelmondat. Mi a bizalom és bátorság útját járjuk, és ennek jegyében fogtunk bele e lap kiadásába is.

Köszönetet mondok mindazoknak, akik lehetővé tették, hogy elinduljunk: akik írtak, szerkesztettek, interjút adtak, sütöttek, fényképeztek, bátorítottak. Külön köszönet a MIDOSZ-nak, az iskolanővérek diákszövetségének, amely támogatja jubileumi évünk költségeit, így az újság megjelenését is.

Valamennyi nővértársam nevében is áldott karácsonyt kívánok mindnyájuknak! Szeretettel és imával:

Budapest, 2018. december 20.

Lobmayer M. Judit

Fotó: Mészáros Andrea

Lobmayer M. Judit
tartományfőnöknő

Küldetésben címmel, kongregációnk születésének 185. évfordulójára közös kiadványt készítettünk, melyben minden rendtartományunk bemutatkozik egy-egy rövid írással, felrillantva azt a sokféleséget, ahogyan az egy krisztusi küldetésben járunk világ-szerte.

Boldogasszony Iskolanővérek

Küldetésben

2018

Tartalmából:

A küldetés egyesít minket
Roxanne Schares nővér, általános főnöknő köszöntője

A kis Theo nagy napja
Osztrák diákjaink jótékonyági vásárt szerveztek egy elárvult kisfiú javára

Átalakuló életek, átalakuló világ
Caroline Center: szakképző központ nők számára

Küldetésünk, „hogyan egyek legyenek”
Nővéreinket szeretettel fogadják Kenya polgárháború sújtotta vidékein is

Szerető otthont teremteni
„Tavaszi” Gyermekotthonunk Krzydolina Maľában, Lengyelország délnyugati részén idén ünnepi fennállásának 75. évfordulóját.

A világ szívében
Iskolanővérek szolgálata a birkensteini Mária-kegyhelyen

Esély a fogyatékkal élőknek
A Rumo Norte projekt szakképzést és munkalehetőséget biztosít a leginkább rászorulóknak

A magazin több nyelven elérhető
nemzetközi honlapunkon:

gerhardinger.org

Az egységre vezetni mindenkit

Küldetésnek van, Konstitúció 48.

A magazinban rendtartományunkat Andrea nővér képviselte, aki a 122 éves Svetits intézetünkben a közelmúltban bevezetett koedukált nevelésben rejülő kihívásokról írt.

A fiúnevelés tanulságai

Fotó: Dremák Albert

A Boldogasszony Iskolanővérek Magyar Tartományának jelenleg 122 éves intézményében, a Svetits Intézetben, 2012-től nem csupán az óvodánkban, általános iskolánkban, de már a középiskolánkban is foglalkozunk fiúneveléssel.

Ötvenéves iskolanővéreként 2012-ben azzal a nagy elhatározással vetettem bele magam az első koedukált osztályom nevelésébe-oktatásába, hogy megpróbálom szem előtt tartani *Terézia* anya elveit: igényesség, érdeklődést felkeltő módszerek alkalmazása az oktatásban, személyre szabott figyelem, szeretet, megértés, elfogadás és szoros kapcsolattartás a szülőkkel. Nem állíthatom, hogy minden tervem úgy valósult meg, ahogy elképzeltem, mégis nevelői szolgálatom egyik legszebb ajándéka volt az elmúlt időszak.

Mit tanultam az elmúlt hat évben?

- A lányok és fiúk képesek igazi közösséget alkotni, a különbözőségben megélt egységet példázva. Az osztályközösséget érintő kérdésekben a lányok és a fiúk eltérő módon közelítenek a problémák megoldásához.
- A fiúk érzelmi világa ugyanolyan bonyolult, mint a lányoké. A kamasz fiúk ugyanúgy igénylik a személyre szabott figyelmet és törődést, mint lánytársaik.

Tudtad-e?

Gimnáziumainkba már nemcsak lányok járnak. 2012 óta a Svetits, 2013 óta pedig a Karolina is vegyes, fiú-lány osztályokat indít. A Patrona viszont megmaradt lánygimnáziumnak, egyedül az országban.

- A nemek eltérő érdeklődési köre, teherbírása eltérő programokat igényel. Megtanultam, másként kell szerveznem egy osztálykirándulást, közösségi programot, osztályfőnöki órát, lelkigyakorlatot.
- A folyamatos tanulás, módszertani megújulás életem végéig kötelességem marad.
- A humor egyrészt remek nevelési és feszültségoldó eszköz, másrészt az önirónia alkalmazása példát mutathat a kamasznak arra, hogy nem kell véresen komolyan venni önmagunkat, akár hibázhatunk is.

Ivanics M. Andrea

„Mindig van kin segíteni”

**Beszélgetés
Krisztina nővérrrel**

Vargacz M. Krisztina nővért talán csak a legfiatalabb nemzedéknek kell bemutatni. Öt évtizede tagja rendünknek. Éveken át tanított matematikát, fizikát és technikát, volt iskolaigazgató a Svetitsben és az újrainduló szegedi iskolánkban, a Karolinában. Számtalan hajdani tanítványa és munkatársa gondol rá hálával, szeretettel. Krisztina nővér idén karácsonykor tölti be hetvenedik esztendejét. Születésnapj interjúnkban örömeiről, nehézségeiről és a hit megtartó erejéről is beszélt.

Honnan indult az élete? Milyen családban nőtt fel?

– Halomszálláson születtem, ott is éltünk, ma Homokmégynek nevezik, ez egy Kalocsához tartozó előtelepülés. Karácsony napján, 1948. december 25-én jöttem a világra. Igazi ajándékbaba voltam. Volt egy nővérem, aki kétéves korában meghalt. Nagyon sok szeretet kaptam, talán e fájdalmas előzmények miatt is. Van még egy öt, illetve egy tizennégy évvel fiatalabb húgom.

Nagyon fiatalon lépett be a rendbe, még húszesztendős sem volt. Hogy történt ez 1967-ben, a kommunizmusban?

– Templomba járó lány voltam. Kalocsára jártam gimnáziumba, és itt is gyakran elmentem misére. Nem akartam félni, nem érdekelt, hogy megfigyelhetnek. Egy ilyen vasárnap, amikor már jöttünk ki a templomból, egyszer csak a földbe gyökerezett a lábam. Az iskolaigazgató állt előttem, egy ötvenes éveiben járó, mindenre elszánt, meggyőződéses, ateista kommunista. Végigmért, és azt mondta: „Vargacz kislányom, erről beszélnünk kell!” Remegett a térdem.

Mi történt ezután?

– Egy hónapon keresztül mindennap a nagyszünetet az irodájában töltöttem. Ő fel-alá sétált, én álltam az ajtóban. Ő nem értette, hogy egy értelmes,

egyetemre készülő lány, hogy hihet Istenben. Küldetésének érezte, hogy engem „jó” útra térítsen. Valóságos agymosást végzett, illetve akart végezni rajtam. Közben szinte mindegyik tanár szint vallott nekem arról, hogy ők is vallásosak. Nyíltan nem tudtak kiállni mellettem, de ezzel erőt adtak.

Akadtt olyan, akivel megoszthatta a gondolatait?

– Az érsekségen élt egy idős, nagyon művelt atya. Őt faggattam mindenféléről. Egy olyan pap volt, akit nem érdekeltek az egyházi rangok,

számára Jézus szolgálata volt fontos. Ez engem lenyűgözött. Egy alkalommal megkérdeztem tőle, hogy van-e Magyarországon olyan hely, ahol emelt fővel lehet a vallást gyakorolni. Azt mondta: nincs. Két út van: a disszidálás vagy itthon a földalatti mozgalom-szerűségek. Nekem ezek a lehetőségek nem tetszettek. Ekkor mesélni kezdett a Patronáról és a Svetitsről, a nővérekről. Kicsit szomorú lettem, hiszen végzős diákként úgy éreztem, erről már lemaradtam, apáca pedig nem akartam lenni. De izgattott a dolog, ezért fogtam magam, és írtam a nővéreknek. Levelezni kezdtünk. És fél év múlva már a Patrona falai közt találtam magam.

Ez ennyire egyszerű volt?

– Nem egészen, viszont felgyorsultak az események. Augusztus végén költöztem be, és utána már november tájékán el kellett döntenem, hogy novícia leszek-e, mivel csak így jelentkezhettem az egyetemre. Caritas nővér szokta is emlegetni, hogy ültem az emeletes ágyon, lógott le a lábam, és egy éjszakán át himbáltam magam, annyira gondolkodtam, töprengtem. Korainak éreztem még ezt a nagy kérdést. Ráadásul nekem sok és mély ismeretem nem volt a kereszténységről. Felnőttem egy hívő családban, jártam templomba, komoly hittani tudásom azonban nem volt. *Velőssy M. Martina* nővér volt a novícia-mesternő, aki rengeteget segített nekem. Egyrészt kedvelt engem, másrészt könyve-

Ballagás a Svetitsben (Krisztina nővér, mögötte Maros M. Ladiszla)

ket adott, képzett. Ő indított el, bátorított. Nagyon hálás vagyok neki.

Mit szólt a család?

– Amikor megtudták a szándékomat, az édesapám úgy gondolta, tönkreteszem az életem. Fiatalnak is érzett egy ekkora döntés meghozásához. Akkoriban biciklivel jártam át templomba. Egyszer, amikor ismét útnak indultam, láttam, hogy apukám titokban felpumpálta a kerékpárom gumiját. Akkor ez nagyon jólesett és tudtam, hogy annyira talán mégsem haragszik. Anyukám sírdogált, hogy mi lesz velem. A jelöltévben el is jöttek értem. Pontosabban apukám elküldte anyukámat, hogy hozzon haza. Hazamentem ugyan, de a szándékom erős volt, hogy belépjek a rendbe. Nagy nehezen elengedtek. Apukám azt mondogatta, hogy ez az út, amin én járni akarok, Magyarországon nincs.

De később változott a véleményük?

– Igen, amikor már felvettek az egyetemre, a rend kiküldött Angliába nyelvet tanulni, látták, hogy jó helyen vagyok, boldog vagyok, akkor már kezdtek büszkék lenni rám.

Egy ilyen gazdag életútra visszanézve, mire emlékszik vissza a legszívesebben?

– Kezdő tanárként igencsak megszeppentem, de aztán annyi segítőkész gyerek és szülő vett körül, hogy igazi öröm volt a pedagóguslét. Prefekta is voltam mindig. Nagy szobákban aludtak a lányok, nekem egy kis sarok volt

lepedővel leválasztva, ez volt a cellám, ott aludtam. De elalvás előtt még nagyokat beszélgettünk. Én a lepedő mögül válaszoltam mindenféle kérdésre. Ők pedig bátran kérdeztek. Emlékszem, amikor beteg voltam, narancsot, almát gurítottak be a lepedő alatt. Az életem lett a nevelés, a tanítás.

Debrecenben 1985-től 1992-ig voltam iskolaigazgató. Ezután kerültem Szegedre a Karolina iskola újraindítása idején. A kilencvenes évek mozgalmasak voltak. A rendszerváltás után nagy döntéseket kellett hozni, új iskolákat beindítani. Három évet töltöttem külföldön is. Ekkor hoztuk létre a Shalom nevű nemzetközi hálózatot, ami az igazságért, a békéért és a teremtés egy-ségéért küzd.

A sokféle munka közepette mi adta az erőt? Bizonyára voltak küzdelmesebb idők is...

– Igazán szerettem a munkámat, de ahogyan mindenkit, engem is elért egy kifáradás, sőt egyfajta illúzióvesztés is. Ezen egyébként mindenki túlesik a negyvenes, ötvenes éveiben. Ez az időszak az, amikor már sokat dolgoztál, alkottál, benne vagy egy hivatásban, mégis valahogy minden megkérdőjeleződik. Nem látod a következő lépést, vagy ha látod, nem vagy benne biztos, hogy érdemes-e meglépni, küzdesz magaddal, a környezettel. Emlékszem, Szegeden többször is elvonultunk a tetőtéri kiskápolnába, ha azt éreztük, most már csak rontani tudunk a világon. Ilyenkor fél órát teljes csendben lehetett tölteni. Beszélgettem a Jóistennel, kérdéseket tettem fel neki vagy csak hallgattam. És a dolgok a helyük-

Az első évváró Szegeden, a Karolina iskolában

re kerültek. Egyensúlyban tudtam magam tartani ezzel a meditatív csenddel. Ezt továbbra is nagyon fontosnak tartom. A csendnek gyógyító ereje van. De ez nem jelenti azt, hogy minden problémát, konfliktust ennyivel meg lehet oldani. Ugyanakkor nagyon fontos, hogy belül béke legyen az emberben.

Mi okozta az illúzióvesztést?

– Amikor felismertem, hogy bizony mi, nővérek sem vagyunk különbek, mint mások. Mi is tele vagyunk emberi hibával. Még talán én is! (nevet). Ebben az időszakban nyersnek és reménytelennek élttem meg sok mindent. Sőt, valakinek egyszer azt mondtam, lehet, hogy át vagyunk verve. Ő rám nézett és megkérdezte: „Ki vert át?” Mire én azt mondtam: „Hát, a Jóisten.” Erre ő azt felelte: „Az még mindig jobb, mintha más vert volna át.” Ezen persze nevtünk, de ebbe is bele lehet kapaszkodni. A Jóisten tudja, hogy mit, miért tesz, még akkor is, ha az adott pillanatban nem értjük Őt. Erőt ad az is, hogy Jézus nem felülről utasítgat bennünket. Hiteles, mert magára vette a keresztet, mert ő is elesett és felállt. Járja velünk az utat. De erő van a közösségünkben is. Ha bármelyikünk bajban van, segítünk egymásnak, van otthonunk, olyan védőháló van alattunk, amilyen sokszor a világban élő embereknek nem adatik meg. Ezt sem szabad soha elfelejtenünk.

Most mivel telnek a napjai?

– A szeretetotthonba segíték be, ahol idős nővéreket és idős nővérek hozzátartozóit is ápolják. Nagy öröm, hogy néhány éve az édesanyám is itt van, hogy mindennap láthatom. Ő már nem tudna egyedül élni, vele sok időt töltök. De a régi tanítványokat is patronálom. Mindig van mit tenni, van kin segíteni.

Koncz Veronika

Várunk a diákszövetségbe!

A Miasszonyunk Iskolanővérek Diákjainak Országos Szövetségét 1992-ben alapították egykori tanítványok, és a szervezetet még abban az évben nyilvántartásba vette a Fővárosi Bíróság. A nyolcszáz alapító tag szándéka az volt, hogy ápolja a Boldogasszony Iskolanővérek rendje által fenntartott iskolák hagyományait, segítse az iskolanővérek áldozatos munkáját, és szervezett keretben biztosítson az öregdiákok összefogásának, az iskolák tanáraival való együttműködésüknek.

A fenti célok megvalósítása, a rászoruló egykori és jelenlegi diákok támogatására, tehetséges fiatalok ösztönzésére a szövetség alapítványt is létrehozott.

Az alapító okirat, az aktuális tisztségviselők, a diákszövetség és az alapítvány számlaszáma megtalálható a diákszövetség honlapján:

diaksovetseg.privat-inter.net

A szövetség évente kétszer tart közgyűlést székhelyén, a Patrona épületében. Ilyenkor lehetőségünk van találkozni, beszélgetni, az emlékeket felidézni egy kis süti és üdítő mellett, vagy a közös ebéd során. Évente kirándulást is szervezünk.

Ugyanitt minden hónap első hétfőjén 16 órától összegyűnünk egy kis örömtalálkozásra, kötetlen beszélgetésre. Karácsony előtt is közösen ünneplünk gyertyafénnyel, imádsággal, énekekkel. A farsangi időszakban is találkozunk. Jövőre, azaz 2019. február 2-án, szombaton 15.30 órától a Patronában tartunk egy kis vidám mulatságot.

A diákszövetség tagjainak száma mára jelentősen megfogyatkozott, az átlagéletkor jelenleg 70 év felett van. Szeretnénk, ha minél többen csatlakoznának hozzánk a fiatalabb korosztályból is. Szívesen fogadjuk az új jelentkezőket.

Aki kedvet érez csatlakozni hozzánk, megteheti a már említett honlapon a belépési nyilatkozat kitöltésével, illetve **Faragóné Dr. Endródi Zsuzsanna** elnöknel

06-26-320-337

zsuzsa.i.endrodi@gmail.com

Egy régi karácsony Szegeden

1930 őszén egy fiatal lány érkezett Battonyáról a Miasszonyunkról nevezett Szegény Iskolanővérek Szeged-Alsóvárosi Tanítóképzőjébe. Bentlakó növendékként albumba gyűjtötte „életünk legvidámabb éveit” megörökítő fényképeit. A fotók mellett egy-egy mondat, felirat őrizi a hajdani osztálytársak, tanárok nevét, emlékét. *Léderer Júlia* albuma most rendi archívumunkat gazdagítja. Néhány, az ünnep és a tél örömeit visszaidéző felvételt osztunk meg veletek.

Tudtad-e?

Rendi archívumunk Budapesten található, itt gyűjtjük, őrizzük és digitalizáljuk a magyarországi rendtartományunk múltjával kapcsolatos dokumentumokat, kiadványokat, fotókat és tárgyi emlékeket. Ha te is ilyen kincseket őrzöl otthon, vagy csak van egy jó történeted, és szívesen megosztanád velünk, írj nekünk az archivum@iskolanoverek.hu címre!

Karácsony az internátusban (1934)

Korcsolyázás...

...tanári felügyelettel

Kiss István igazgató a fakutyán

Vigyázat! Megcéloztalak!

Lutz M. Gabriella

Gabi nénit sokan ismerik, szeretik. Rendünknek 1967 óta tagja, 1970-től Debrecenben élt, ahol nagyon sokféle munkát végzett (volt óraadó tanár, adminisztrátor, betegápoló, iskolatitkár, portás). Makóra 2014-ben került, 2018 augusztusa óta pesti rendházunkban él. Régi karácsonyairól és az ünnep üzenetéről vallott.

Ünnepre hangoló

Gondolatok, emlékek, üzenetek

Karácsonyaim

Budapesten születtem 1935-ben, itt töltöttem a gyermekéveimet. Kisgyerekkorom első szentestéi még a békeidőkre estek. Hatalmas, mennyezetig érő karácsonyfáink voltak. A nagyanyámnak élelmiszerboltja volt, és valamelyik cégtől reklámként kapott egy olyan tartót, amelyben a hatalmas fenyő forogni tudott.

A világháború idején Lábatlanban éltünk. Karácsony után nem sokkal jöttek be az oroszok. Meglátták ezt a csodálatos fát és baltával estek neki, még a fémtalpát is szétverték: „Burzsuj!” – felkiáltással. Így lett vége a kisgyerekkori varázslatnak, de a szüleim az ínséges időkben is törekedtek arra, hogy az ünnep melege és fénye megmaradjon. A háború után például papírból készült öltöztetős babát kaptam. Karácsonyfánk is volt, még ha nem is olyan hatalmas, mint a háború előtt. Az otthoni fenyő szerepét lassan a templomi vette át. Ahogyan nőttem, eszmélkedtem, kezdtem rájönni, hogy ez a nap Jézus születésnapja, ahol ő az ünnepelt.

Később sajnos minden karácsonyunkba vegyült egy kis szomorúság, gyász is. Szüleim hat év különbséggel karácsony táján hunytak el. De igyekeztünk az éjféli misével mégis valódi ünnepként megélni a karácsonyt.

Szívesen emlékszem vissza az esztergomi ferencesek éjféli miséire. Nővéreként is már inkább a liturgia volt a fontos számomra ezekben a napokban.

Hogy mit üzenek és kívánok? Tudatosítsuk magunkban, hogy valóban az isteni megtestesülést ünnepeljük, és ez minden esztendőben elgondolkodtató és örömteli élmény, akárhány karácsonyt éltünk is meg. Ezek a napok semmiképpen se az ajándékokról szóljanak. De legyen egy kis fenyőnk, vagy ágacsánk, mert az ünnephez hozzátartozik a hangulat is. Jézus születésnapja családi ünnep. Én azt kívánom, hogy mindenki részesüljön az összetartozás ajándékából.

Fra Angelico: Madonna a gyermek Jézussal

A karácsonyi bölcsőben a kisdetek ártatlanságával fekszik az ártatlan Isten, kinek szeretete soha többé nem hagyja nyugton szívünket. Békéje örök kísértője minden békétlenségnek, szelídsége minden háborúságnak. A karácsonyi ünnep külsősége mit sem ér e tiszta, ártatlan és egyetemes szeretet nélkül.

Pilinszky János

Mit jelent számomra a karácsony?

Pálfi Zsófia 10. A
Patrona Hungariae Gimnázium

Szerencsére azt a hajtóvadászatot, amit az ünnep körül sok ember átél és elszenvet, évről-évre egyre kevésbé érzem. A családom egy ideje a hitünket, az egymásra figyelmet, a közös minőségi időt tette a középpontba.

Szerintem, ha sok év múlva visszatértek majd a mostani karácsonyaimra, ugyanolyan meghitt, szeretetteljes emlékek lesznek ezek a nagycsaládos vacsorák és beszélgetések, mint kisebb koromban az ajándékbontogatás. Akkor az adta nekem a legtöbb örömet, nagyobb fejjel, keresztényként most már a hála önti el a szívem, mert ha máskor nem is annyira, de karácsonykor nagyon tudok örülni az embereknek, akik körül vesznek és támogatnak. Nálunk nincs ajándékozás, mi ebben az együtt töltött időszakban egymásnak adjuk magunkat és a teljes odafordulásunkat, figyelmünket.

Számomra azért fontos különösen ez az ünnep, mert megállít az év legsűrűbb időszakában és négy hét készüléssel majd megérkezéssel segít vissza a lényeghez, a fókuszhoz, aminél semminek nem lenne szabad fontosabbnak lennie: Jézushoz és az Atyához. És ez a kulcsa számomra az egésznek: hogy akármilyen nehéz is ebben a csúcsban nyugodtnak lenni, imádkozni és nem elhanyagolni Istent, mégis pont ez adja meg minden máshoz is a lendületet. A roráték, az egymásra gondolás és imádkozás, a figyelmesség segítenek, hogy ne vesszek el a pörgésben, hanem inkább nézzek szét magam körül, és tudjak hálával lenni és szeretni.

Téli haikuk

Zaj, latyak, reklám.
Kolostor épül bennem
csendből, imából

Tél. Várakozás.
Sötét alkonyba fényt hoz
olvasólámpám.

A megtört várost
hópuha pólya óvja
fekete éjtől.

Mosoly, ölelés.
Nem tömjén, arany, mirha,
szalma melegít.

Zarándok vagyok.
Évvégi csöndben megáll
az északi szél.

Tóth Ákos

A makói SZIGNUM iskolánkat Tóth Ákos 2018 szeptembere óta vezeti. A Pannonhalmi Bencés Gimnáziumban érettségizett, tanárként huszonhárom évig dolgozott a szegedi Dugonics András Piarista Gimnáziumban. Magyar-történelem szakos tanár. Érzékeny látásmódot tükröző, elmélkedésre ösztönző verseiből válogattunk.

Fotó: Farkasfalvy Judit

Flóra nővér ajánlja

Idén ősszel ünnepelte századik születésnapját Varga M. Karola nővérünk. A közelmúltban nekünk adta régi receptes füzetét, amelybe az első bejegyzéseket még fiatal lányként írta a múlt század harmincas éveiben.

Karola nővér receptjeiből első alkalommal az „újszegedi keksz” néven szereplő finomságot ajánlom. Gyanítjuk, ezt a süteményt a szegedi anyaházunkban kísérletezték ki a nővérek, s az újszegedi egykori „nyaralóban” kínálhatták tea vagy kávé mellé.

Újszegedi keksz

Hozzávalók:

- 58 dkg liszt
- 25 dkg cukor
- 14 dkg vaj
- 3 egész tojás
- 2 evőkanál tejföl
- kevés vanília
- 1 kis kanál „pezsgő”

(Ez nedves szódabikarbónát jelent, amit pár csepp vízzel keverve, pezsegve teszünk a maszszába még a gyúrás előtt.)

Az alapanyagokat összegyúrjuk, vékonyra kinyújtjuk, gyors tűznél világosra sütjük.

Ha valamely ételnek csak egyetlen összetevőjére is érzékeny valaki, már az is nagy körültekintést igényel a főzéskor, sütéskor. Ennek a receptnek azok az anyukák veszik nagy hasznát, akiknek gyermeke az ételek több összetevőjére is érzékeny. Nekik segítve született meg ez a már bevált receptem.

Glutén-, tej- és cukormentes minipalacsinta-karikák málnaszörppel leöntve

Hozzávalók 6 darabhoz:

- 1 db tojás
- 1 evőkanál gluténmentes liszt
- 1 evőkanál eritrit édesítő
- egy csipet szódabikarbóna
- egy csipet só
- 1 evőkanál olaj
- fél citrom reszelt héja
- pár csepp olaj a kisütéshez
- pár csepp cukormentes málnaszörp

A tojás fehérjét géppel kemény habbá verjük, hűtőbe tesszük. A sárgáját az eritrittel fehéredésig keverjük, majd folyamatos keverés mellett beletesszünk minden hozzávalót. Végül nagy, levegős mozdulatokkal beleforgatjuk a felvert tojásfehérje habját.

Egy teflonedényben pár csepp olajat hevítünk, kanállal 3 halmot helyezünk bele, lefedjük. Közepes lángon aranyszínűre sütjük mindkét oldalát fedő alatt. Az elkészült palacsintakarikákat pár csepp cukormentes málnaszörppel meglocsoljuk és tálaljuk.

Ha iskolába vinné a gyermek, jól zárható dobozban estig nem veszíti el sem az ízét, sem az állagát.

Faragó M. Flóra
Fotó: Erős M. Renáta

Útnak indítás és befogadás

Novíciáink és jelöltjeink

Nagy öröm számunkra, hogy ismét vannak rendi fiataljaink: két jelölt és két novícia. 2018 Nagyboldogasszony ünnepén indítottuk Rómába *Holcz Ágnes*t és *Geröly Eszter*t, ahol tíz afrikai és egy argentin társukkal két éven át készülnek a fogadalmételre. Ők már a második noviciátusi csoport, mióta 2016-ban elindult a Boldogasszony Iskolanővérek közös nemzetközi noviciátusa. Helyszíne a római Generalátus, közös nyelve pedig az angol.

A nyár közepén közösségi összejövetellel és áldással búcsúztunk tőlük Debrecenben. Izgalmas pillanat volt, amikor elárulták a nővéreknek, hogy mi lesz a szerzetesi nevük, és megosztották, hogy milyen utat jártak be, amíg új védőszentjeikre ráta-láltak. Ági a *Mária Cipriána*, Eszti pedig a *Mária Sára* nevet választotta.

Az ünnepélyes búcsúzás, melyen a két fiatal családtagjai is részt vettek, nem volt könnyű, hiszen tudatában voltunk, hogy egy évig nem láthatjuk őket. Az első, úgynevezett kánoni év leteltével fog-nak először hazalátogatni, amikor megkezdődik az apostoli év, és ki-ki saját tartományában tölt hét hónapot valamilyen apostoli szolgálatban. A má-

sodik év hátralévő hónapjait azután ismét együtt töltik Rómában, ahol megkezdődik a fogadalmételre készülés utolsó szakasza. Mikor az ünnep-ségen szót kapott Ági és Eszti, elővettek a kápolna padjából két tollaslabdaütőt, melyeket még a más-fél évtizeddel ezelőtti jelöltek hagytak hátra. Most stafétabotként átadták *Dobos Dórának* és *Üsth Jut-tának*, az új jelölteknek.

Azóta hónapok teltek el. A két új jelölt szegedi közösségünkbe költözött be, ahol *M. Csilla* nővér jelölmesternő vezetésével megkezdődött a képzé-sük. Jutta, aki eddig a Svetits tanítónője volt, most a Karolina általános iskolában tanít, Dóri pedig, aki végzett gyógytornász, és jelenleg óvodapedagógus hallgató, az óvodában tevékenykedik.

A két novíciát mint tartományfőnöknő megláto-gathattam októberben Rómában, és havonta Sky-pe-on beszélhetek velük.

Két novíciánk: Cipriána és Sára nővér rendi neveiket Rómában vették fel 2018. október 7-én, amikor hivatalosan is, ünnepélyes keretek között befogadta őket a kongregáció.

Lobmayer M. Judit

Fotó: Lobmayer M. Judit

Jutta, Dóri, Ági (M. Cipriána) és Eszti (M. Sára)

Útkereső

Szerzetesrendekkel együttműködve, a rendi képzésben fiatal lányokat kísérve, akik azt keresik, hová hívja, mire indítja őket a Szentlélek, sokat töprengtem azon, hogy mi a közös az egyes szerzetesrendek hivatásában és hogy az egyes rendek karizmáin keresztül hogyan nyilvánul meg Isten gazdagsága, működésének sokszínűsége.

Azt is kerestem, hogy miképp tudnám szavakba önteni, hogy miben áll az apostoli szerzetesség, amit mi Boldogasszony Iskolanővérek is élünk. Segítségemre sietett a kánai menyegző Máriaája, aki számomra az apostoli szerzetesnői identitás eleven és meghatározó női alakja. Mária nagyon intenzíven jelen van a bekövetkezett szükség, az ünneplők, a hétköznapi szolgálatot végzők és Jézus számára is. Mintegy katalizátora egy szinte észrevétlen csodának. Észreveszi, hogy fogytán a bor. Számít Jézus átformáló erejére. Felkészíti a szolgálkat, előhívja a szolgálk készségét a meglepő kéréshez. Nem időzik hosszan Jézussal, de minden kétség nélkül szavával, jelenlétével mintegy kihívja Jézusból az isteni tettet. Szíve mélyéből számít rá. Jelenléte eucharisztikus. Felajánlásra hívja azt, amit a jelenlévők rendelkezésre tudnak bocsátani: a hatszor két-három mérőnyi vizet. Teljes bizalommal előhívja a jézusi szót, szándékot oda, ahol valami az életre, a teljesebb életre, a teljesebb öröme vár.

Hasonló dolgok történnek szerzetesi, nevelői szolgálatunk mindennapjaiban. Szeretnénk kétség nélkül számítani Jézus átformáló erejére. Szeretnénk tanúi lenni annak, hogy kezünk között csoda történik: a vízből merítés és szétosztás közben a víz borrá válik, a betűkből értelmes szó és értő olvasás lesz, a $2 \times 2 = 4$ mozzanatából problémamegoldás, töredékes szavakból mély találkozás, az orvost játszó kisgyerekből elkötelezett házi orvos, a forrongó kamasz lányból életet befogadó és vállaló anya. Élet és bőségben.

Ulrik M. Monika nővér

Ha úgy érzed, az Úr a Vele való egyre személyesebb kapcsolatra hív,

és vágysz arra, hogy osztatlan szívvel Neki add önmagad,

ha szeretnéd egy közösségben és közösséggel együtt keresni és szolgálni Őt,

ha megszólít a körülötted élők ínsége – és hívást érzel, hogy mások növekedéséért és kiteljesedéséért munkálkodj együtt Vele...

és szeretnéd komolyabban fontolóra venni, vajon a szerzetesség, s azon belül az iskolanővéri élet-e a te utad,

akkor szeretettel várunk különböző programjainkra!

A megfontolást segítheti:

- saját imádságod
- lelkiezetés, személyes kísérés
- beszélgetés hivatásgondozóinkkal, közösségünk tagjaival
- részvétel közösségünk liturgikus alkalmain – zsolozsma, szentmise, a szent három nap liturgiája
- egy-egy csendes nap vagy hétvége eltöltése közösségünkben
- részvétel hivatástisztázó vagy más lelki gyakorlatunkon
- bekapcsolódás valamely szolgálatunkba önkéntesként
- részvétel a több szerzetesrend együttműködésével meghirdetett hivatástisztázó műhelyek valamelyikén (Iránytű, Tájéoló).

Kapcsolat: **Gallatz M. Klarissza**

klarissza@iskolanoverek.hu

Programjaink 2019-ben

március 8-10.

Nyitott hétvége a szerzetességről

március 23-24.

Csendes napok fiatal nőknek

április 18-20.

A húsvéti szent három nap liturgiája

Helyszín: budapesti rendházunk

1092 Budapest, Knézich utca 3-13.

Társult tagjaink

A Boldogasszony Iskolanővérek Társult Tagsága olyan nem szerzetes férfiak és nők közössége, akik különlegesen kapcsolódnak kongregációinkhoz. Ez a kapcsolat elsősorban lelki jellegű.

Fotó: Katona Zsófia

Zarándoklaton Terézia anyja szülőházában

Társult tagságunk története 2000-ben kezdődött. Az első ígértétre 2006-ban került sor. Tizenkét tagunk kötelezte el magát akkor ily módon.

A tagok rendszerint két-három év előkészület után egy, vagy akár három évre személyes ígérettel köteleződnek el közösségünk mellett, hogy velünk együtt szolgálják Istent. Ennek értelmében elköteleződésük egy bizonyos

időszakra szól, de akár életük végéig folyamatosan megújíthatják ígéretüket.

Minden társult tag személyes, saját ígéretet is tesz, ami az újítások alkalmával akár folyamatosan változhat, de állandó is lehet. Az ígérethez minden esetben a tartományfőnöknő jóváhagyása szükséges.

Jelenleg a magyarországi tartományhoz harmincegy társult tag kapcsolódik, az ország számos városában élve mindennapjaikat. Évente kétszer országos találkozó keretében találkoznak. Az év többi részében, többségében havonta négy állandó régiós csoportban gyűlnek össze nővérek vezetésével.

Mi, iskolanővérek fontosnak tartjuk, hogy világi tagjainkat a képzésük során Terézia anyja karizmáival megismertessük. Mindenközt kölcsönösen gazdagítjuk is egymást karizmáink megélésében szerzett tapasztalataink megosztása által.

Fotó: Majoros Márton

Ígértétel 2016-ban

Kutas M. Janka
társult tagokért felelős nővér

Fotó: Majoros Márton

A varázslat nyomában

Beszélgetés Nagy Szilviával

Nagy Szilvia a Patronában végzett 1998-ban Lobmayer M. Judit nővér első osztályában. Szilvi ma jelmez- és díszlettervező. Idén januárban a szarvasi Cervinus Teátrum dívdíjjal tüntette ki.

Kacsaringókat sem nélkülöző életútjáról beszélgettünk. Ő pedig mesélt munkáról, színházról, varázslatról.

Honnan jön az alkotás iránti vágy?

– A nagymamám varrónő volt. Kicsi gyerekként sokat voltunk nála. Ő, mivel már idős volt, játszani nem nagyon tudott velünk, ezért kipakolta az anyagmaradékait és a mi fantáziánkra bízta, hogy mit kezdünk velük. Engem ez a világ már akkor megfogott. A varrás és a textil szeretete egészen biztos, hogy itt kezdődött. A gimnáziumban – igaz, ekkor még egyáltalán nem tudtam szabásmintát olvasni – már magamnak varrtam ruhát. Rajzból érettségiztem. Tehát a gyerek- és a kamaszéveimet meghatározta az alkotás, de hivatásként nem merült fel. A gimnázium elvégzése után pszichológia szakra jelentkeztem. Harmadéves koromban azonban a művészet iránti vágy erősebbnek bizonyult. Ehhez az is hozzátartozik, hogy a pszichológia szakot, bár az ELTÉ-n kezdtem, de a Debreceni Egyetemen folytattam. Itt ismerkedtem meg Víg István-nal, a kiváló festőművésszel, aki hosszú évekig kemény kri-

Fotó: Szilágyi Péter

tikával segítette a fejlődésemet. Baráti kapcsolatunk az ő haláláig megmaradt. (Víg István 2018. december 8-án hunyt el.)

A pszichológia szak nagy kitérőt jelentett?

– Igen is, meg nem is. Hiszen a lélektan mindig érdekelt. S amit most csinálok, ahhoz is elengedhetetlen egyfajta pszichológiai érzék. A ruhákat ugyanis nem a divat számára tervezem, hanem egy adott irodalmi karakterre, ráadásul egy bizonyos színésznek, akit szintén ismernem kell.

Innen már egyenes út vezetett a díszlet- és jelmeztervező szakra?

– Nem egészen. Kellett néhány év, mire erre rátaláltam. Még az egyetem mellett Nádudvaron elvégeztem egy kéziszövő-tanfolyamot. A karpitszövés jobban foglalkoztatott, mint a népművészeti irány, de ezt hivatásszerűen nem tudtam elképzelni magamnak. Textiltervezéssel, táskakészítéssel, varrással foglalkoztam. Amikor Veszprémbe kerültem, és leszálltam a buszról, az első, amit megláttam, az a bábszínház kisbusza volt. Itt hasított belém először a felismerés, hogy ez az, amivel foglalkozni szeretnék. Munka mellett felkészültem és egy év múlva jelentkeztem Ka-

Bizet: Dzsamilé

Photo by Baksi

Belinszki-Gulyás-Varga: Csodaszarvas

posvárra látványtervező szakra. Az alapképzést ott végeztem, a mestert a Színművészeti Egyetemen. Már az egyetemi évek alatt párhuzamosan lépett be a film és a színház az életembe. Ezekben az években terveztem a Magyar Állami Operaházban, a Debreceni Csokonai Színházban, az Ódry színpadon és Magyarokanizsán előadásokat, majd megérkezett az első felkérés Szarvasról.

Milyen filmekben működöttél közre és hogyan?

– Az egyetem alatt rendezőhallgatók kisfilmjeiben jelmeztervezőként vállaltam szerepet. Az egyetem elvégzése után részt vettem a *Mentőakció*, az *Inferno*, a *Vörös Veréb* című amerikai produkciókban, majd grafikusként dolgoztam a *Jamestown* című sorozat mindhárom évadjában. Amíg csak tudtam, a színházat és a filmet együtt csináltam, de amióta megszületett a kislányom, aki most egyéves, csak a színház fér bele az időmbe.

Amikor készül egy új darab, a díszletet és a jelmezt mennyire bízza a rendező a Te fantáziádra?

– Miután megismerkedtem a darabbal, én viszem elsőként a látványterveket. A rendező ezeket megnézi, és ha kell, együtt gondolkodunk tovább.

A színészek beleszólhatnak?

– Elvileg a díszletbe nem. Persze az fontos, hogy jól érezzék magukat a színpadon. A jelmezbe inkább van beleszólásuk. Sőt, itt én is figye-

Photo by Baksi

Dés-Nemes: Valahol Európában

lembe veszem az egyéni igényeket. Még olyan értelemben is, hogy ha egy színész például nem szeret egy bizonyos színt, akkor azt megpróbálom elkerülni a jelmezében.

A díszletekre visszatérve, miből készülnek az elemek? Például egy várfal, egy kastély?

– Ó, rengeteg trükk és csalás van a mi szakmánkban (nevet)! Az egész színház egy nagy varázslat. A díszletek alapja legtöbbször fém- vagy favázra rögzített rétegelt lemez. A *Valahol Európában* című darabhoz egy hármass boltívet terveztem. Itt egyenként faragtuk ki hungarocellból a termésköveket és a korinthuszi oszlopfőket, majd magunk ragasztgattuk föl a rétegelt lemez alapra. Aztán még egy keményítőanyaggal is lefújtuk, majd lefestettük.

Photo by Baksi

Schiller-Gulyás-Belinszki: Ármány és szerelem

Kik segítenek?

– Egy kicsi stáb: asztalos, lakatos, öltöztető és egy kellékes kolléga. De a fent említett musical színpadra állításába például a férjem is besegített.

Később, ha lement egy darab mi lesz a díszletek és a jelmezek sorsa?

– A díszleteket nagyobb színházak eladják, vagy újra felhasználják. A szarvasi színház kicsi teátrum. Eleve nem is készítünk nagy monstrumokat, a díszleteket általában úgy tervezem, hogy azok elemei más darabokban is felhasználhatók legyenek. A jelmezek közül is sok újrahasznosítható. Az általánosabb férfiruházat bármilyen más darabba átvihető, az egyedi darabok pedig gálákon köszönhetnek vissza.

Mik voltak a legutóbbi nagy munkáid?

– A *Lili bárónő* 2015-ben (ebben csak jelmezt terveztem), a *Valahol Európában* 2016-ban, utána jött 2017-ben a *Hotel Menthol*, majd az *Ármány és szerelem*, most pedig a *Fekete Péter* musicalre készülünk. Ezek nagy zenés darabok, de születnek szűkebb rétegnek szóló előadások is.

A szarvasi színház vezetése megbecsüli a művészeit, dolgozóit, s nemcsak a színészeket. Idén januárban Nívó-díjat kaptál.

– Igen, nagy megtiszteltetés ért. Másodikként

kaptam meg ezt a tavaly alapított díjat, amit olyan alkotóknak ítélenek oda, akiket a Cervinus Teátrum vezetése nemcsak szakmailag, hanem emberileg is értékel. Meglepetés volt, és nagyon jólesett ez az elismerés.

Van olyan darab, amit szívesen színpadra álmognál, ha mondjuk, lenne hozzá pénz, paripa, fegyver....

– Az álmok folyton változnak. Volt idő, amikor nagyon szívesen nekiálltam volna egy Wagner-operának. A prózai és a zenés darabok közül is mindig a fajsúlyosabbak érdekelték. Régebben

idegenkedtem a könnyedebb műfajtól: az operettől, a musicaltől. Amikor belecsöppentem ebbe a világba is, rádöbbenem, hogy egy díszlet-és jelmeztervező számára ez maga a paradicsom. Most már akár egy *Moulin Rouge*-t is szívesen terveznék. Nagy álmom még egy mesejáték is. Valójában minden munka, amit kapok: öröm.

Végül beszéljünk arról, aminek az apropóján találkoztunk: patronás diák voltál. Az alma mater egészen biztosan büszke rád. De számodra mit jelent ez az iskola, és az itt eltöltött négy év?

– A Patronát annak idején én választottam, a szüleim nem szóltak bele, hova menjek tovább. Hazudnék, ha azt mondanám, hogy a négy év mindig felhőtlen volt. S bár nem voltam egy tipikus lázadó, de nem mindig tudtam és akartam belesimulni a rendszerbe. Ugyanakkor, ahogyan telnek az évek, egyre biztosabb vagyok abban, hogy jó helyen voltam, nem bántam meg, hogy idejártam. Nagyon kellenek az ilyen iskolák, ahol következetesen képviselik azt a keresztény értékrendet, ami nélkül sem a magánéletemben, sem a munkámban nem tudnék helytállni. A kislányomnak is olyan iskolát szeretnék majd választani, ahol a Patronához hasonló szellemiségben nevelik a gyerekeket.

Koncz Veronika

Impresszum: Bizalom és bátorság – A Boldogasszony Iskolanővérek lapja • www.iskolanoverek.hu • Kiadja: Boldogasszony Iskolanővérek • A szerkesztőség címe: 1092 Budapest, Knézich utca 5 – 7. • Telefonszám: +36 1 215- 90-17. • E-mail: info@iskolanoverek.hu • Felelős kiadó: Lobmayer Ágnes M. Judit SSND • Alapító főszerkesztő: Lobmayer Ágnes M. Judit SSND • Főszerkesztő: Koncz Veronika • Arculat, layout: Katona Zsófia • Grafika: Nagy Éva M. Vera SSND

Kedves barátaink, mindazok, akik eddig, és a jövőben is támogatják munkánkat!

A Boldogasszony Iskolanővérek magyarországi rendtartománya

- négy komplex oktatási intézményt (óvodától érettségiig)
- három egyetemi szakkollégiumot
- a Vajdaságban anyanyelvükön tanuló magyar lányok részére kollégiumot
- a Székelyföldön a Kodály-módszerrel oktató énekes iskolát és gyermekkórust
- a Mátraalja falvaiban roma missziót tart fenn
- munkatársai szakmai és személyes kibontakozását segítő képzéseket, konferenciákat szervez
- a rendtartomány több mint 60 nővére oktató-nevelő munkával, apostoli szolgálattal és imádságos jelenléttel munkálkodik a rendalapítónkkal, Boldog Gerhardinger Teréziával elindult küldetésen, mely szerint „Nevelés által megváltoztatható a világ.”

A (korábban a Patrona Hungariae Alapítvány részére szánt) 1%-os felajánlásokat vagy további adományokat a következő névre várjuk:

Boldogasszony Iskolanővérek Alapítvány

Adószám: 18006245-1-43

Bankszámlaszám: 11705008-20415286

Ha adód egy százalékaival célzottan valamelyik iskolánkat szeretnéd támogatni:

Patrona Hungariae Katolikus Iskolaközpont (A Mi Patronánk Iskolai Alapítvány):

Bankszámlaszám: 10702404-68105222-51100005

Adószám: 18520211-1-43

Svetits Intézet (Svetits Alapítvány):

Bankszámlaszáma: 11738008-20893686

Adószáma: 18997233-1-09

Karolina Iskola (Szegedi Iskolanővérek Alapítvány):

Bankszámlaszám: 12067008-00130151-00100008

Adószáma: 18450558-2-06.

SZIGNUM (Makói Szent István Egyházi Iskoláért Alapítvány):

Bankszámlaszám: 11735074-20507107

Adószám: 18450871-1-06

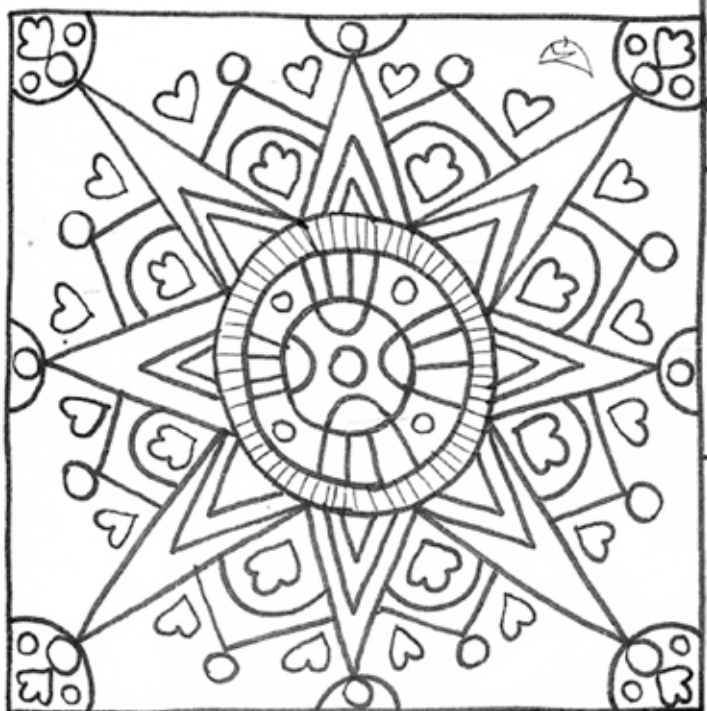
Köszönjük, hogy támogatásoddal részt vállalsz küldetésünkben.

Boldogasszony Iskolanővérek

KÖVESD A CSILLAGOT,
AMI NEKED JÖTT FEL:
JÉZUSHOZ FOG
VÉZETNI TÉGED.

Megjelent Nagy Éva Vera SSND és D. Nagy Judit adventi ki-
festője, *Jézus-váró kifestőkönyv festeni szeretőknek* címmel. A
32 oldalas, nagy alakú kifestő füzet iskoláink jótékonyági vá-
sárain kapható, s az EFOP 1.3.7-17.00073 projekt keretében
született.

Boldogasszony Iskolanővérek

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE